

[Stanislava Benešová: Senioři účastníci se kurzů trénování paměti oceňují možnost se sejt, naučit se něco nového a společně se zasmát \[1\]](#)

Autor:

- [BENEŠOVÁ, Stanislava](#) [2]

Číslo:

- [2022. ročník 31. číslo 4](#) [3]

Rubrika:

- [Rozhovor](#) [4]

Klíčová slova:

- [Benešová, Stanislava](#) [5], [SKIP](#) [6]

Rytířka krásného slova Stanislava Benešová téměř čtvrt století působila jako ředitelka [Městské knihovny Nová Paka](#) [7]. Je také známá mj. svou aktivitou v [Klubu dětských knihoven SKIP](#) [8]. V následujícím rozhovoru prozrazuje, co se za jejího působení v novopacké knihovně nejvýrazněji změnilo, co důležitého vzniklo v Klubu dětských knihoven nebo to, že ani certifikovaná trenérka paměti, která se zaměřuje na lekce pro seniory, si nemusí nutně pamatovat úplně všechno.

V letech 1995 až 2019 jste působila jako ředitelka Městské knihovny Nová Paka. Kdybyste měla uvést tři nejdůležitější změny, ke kterým v knihovně v tomto období došlo, které by to byly?

Měla jsem velké štěstí, že jsem nastupovala na místo ředitelky v době, kdy se dokončovala stavba budovy, kam se stěhovala i knihovna. Ve spolupráci s architektem jsme navrhovali interiér knihovny (někdy jsme trochu spolu bojovali). Během let jsme museli samozřejmě dělat různé úpravy, které si vyžádal vstup nových technologií do knihoven. Ale také jsme chtěli, aby knihovna byla „obývacím pokojem“ města, kde se budou všichni cítit dobře. Pro mě byl opravdu obrovskou změnou nástup nové techniky, kterou jsme neznali. Uvědomte si, že v roce 1995 jsme se stěhovali do nových prostor se starými psacími stroji. A jediný moderní výkřik, který nám ostatní záviděli, byl jeden elektrický psací stroj.

Který z hostů pozvaných za Vašeho ředitelování do novopacké knihovny Vás nejvíce překvapil a čím?

Knihovnou prošlo mnoho zajímavých osobností. A nebyli to jen spisovatelé a překladatelé. Mezi nimi byli výtvarníci, hudebníci, teologové, filozofové, univerzitní profesor. I majitelka první japonské restaurace v Praze. Měla jsem velkou radost, že se k nám podařilo dostat Arnošta Lustiga. Bylo to díky tomu, že jsme spolupracovali s Židovským muzeem v Praze. Ale velký dojem na mne udělalo setkání s paní profesorkou Jaroslavou Janáčkovou. Přednášela u nás studentům gymnázia a tématem byla samozřejmě česká literatura 19. století. Mluvila o Aloisi Jiráskovi a hlavně o Teréze Novákové. Pokud by si někdo myslel, že studenti obraceli oči v sloup, tak by se velmi mýlil. Ona mluvila tak, že dokázala udržet jejich pozornost dvě hodiny bez přestávky všechny nadchla. Nakonec ji skupina studentů byla doprovodit k autobusu, aby s ní mohli ještě diskutovat. To byl pro mě velký zážitek i radost.

Neustále se hovoří o tom, že knihovny by měly spolupracovat nejenom s dalšími knihovnami, ale také s dalšími paměťovými institucemi jiných typů, např. s muzei. Daří se taková spolupráce v podkrkonošské Nové Pace?

S Podkrkonošským muzeem jsme vždy spolupracovali. To bych řekla, že je samozřejmost. Ale již jsem se zmínila i spolupráci s Židovským muzeem v Praze. A celkem logicky jsme měli vazby na Státní okresní archiv v Jičíně a Státní oblastní archiv v Zámrsku.

Velmi dlouho jste působila jako tajemnice Klubu dětských knihoven SKIP. Jak se v průběhu let jeho činnost proměnila?

Jsem vděčná, že jsem mohla být u vzniku důležitých celostátních projektů. Byla to třeba Noc s Andersenem, přehlídka OKnA (O Knihovnických Aktivitách), Den pro dětskou knihu, Kamarádka knihovna, Knížka pro prvňáčka, S knížkou do života (Bookstart). Nejmenovala jsem všechny projekty. Proto jsme v posledních letech začali řešit, kolik projektů mohou „děckaři“ ve svých knihovnách zvládnout. V posledních letech je mnoho knihoven, které připravují i příměstské tábory. Těch aktivit, které oddělení pro děti nabízí, je mnoho. Proto se knihovny budou zapojovat do projektů podle svých možností. Ale je pravda, že „děckaři“ jsou velmi akční, mají spoustu nápadů, které i realizují. Nechci se nikoho dotknout, ale řekla bych, že Klub dětských knihoven patří v rámci SKIP k neaktivnějším sekcím.

Co pokládáte za nejdůležitější dosavadní počin (nebo počiny) klubu a proč?

To bych si nedovolila rozhodnout. Mojí „srdcovkou“ je Noc s Andersenem. Jeden rok přespaly v knihovně děti v Uherském Hradišti. Druhý rok už spaly děti ve dvanácti knihovnách v České republice (i u nás). A pak už to bylo jak sněhová koule.

Čím pro Vás je SKIP?

Jsem ráda, že máme svůj profesní svaz. Někomu to může připadat jako samozřejmost. Ale tak to není. Je stále mnoho profesí, které nikdo nezaštiťuje. I proto jsem individuálním členem asi od roku 1994.

Dlouhodobě jste se výrazně angažovala v oblasti práce s dětmi. Je tomu tak i nyní?

Všechno je proměnlivé. Proto jsem se v posledních letech začala zaměřovat na práci se seniory. Pro ně jsme zavedli Virtuální Univerzitu třetího věku (VU3V), trénování paměti, odpoledne se společenskými hrami, pravidelné návštěvy Domova seniorů s různými aktivitami. Jako členka sekce SKIP 60+ s napětím sleduji nový projekt přehlídka OKnA, tentokrát pro seniory.

Jste rovněž certifikovanou trenérkou paměti. Které techniky trénování paměti máte nejraději a proč?

Na to se nedá moc odpovědět. Dělala jsem trénování pro studenty – ale tam je to spíš o seznámení s paměťovými technikami, které jim mohou usnadnit učení. Od roku 2010 dělám trénování pro zdravou seniorskou populaci. Každá skupina je jiná. Má jiná očekávání a požadavky. Ale jedno je u všech společné – všichni oceňují to, že se mohou sejt, naučí se něco nového a hlavně se společně zasmějí. To je podle mě dnes nejdůležitější.

Jakou výzbroj musí mít Rytířka krásného slova?

Sice mám doma meč, ale to asi není to nejdůležitější. Rytíř krásného slova – muž i žena – by měl znát a milovat svůj rodný jazyk. Tedy češtinu. Proto mám velmi ráda Pavla Eisnera a Karla Čapka.

Jaký je Váš oblíbený citát?

„Koho Bůh vyšle na kamenité cesty, tomu opatří dobré boty.“ Autorka je nejspíš žena, ale na jméno si nevzpomenu. Žádná paměťová technika nezabrala. (Z redakčního pátrání vyplynulo,

že autorem je nejspíše skotsko-anglický protestantský kazatel [Alexander Maclaren](#) [9].)

Kterou knihu bychom našli na Vašem nočním stolku?

Knihu? Jednu? Noční stolek se prohýbá pod štosy knih, které čekají na přečtení. Teď dočítám knihu Anny Bolavé *Vypravěč*, pak čeká Guzel Jachina *Vlak do Samarkandu*, a protože tento rozhovor vedeme v adventní době, musím přidat meditativní adventní kalendář *Nebesa nám otevírají dveře* Margot Kässmanové. Když jsem probírala knihy, které mám připravené k přečtení, docela mě překvapilo, že většina autorů jsou ženy. Ale to by bylo téma na jiný rozhovor.

A já Vám děkuji za ten aktuální!

URL zdroje: <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-4/stanislava-benesova-seniori-ucastnici-se-kurzu>

Odkazy

- [1] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-4/stanislava-benesova-seniori-ucastnici-se-kurzu>
- [2] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/benesova-stanislava>
- [3] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-4>
- [4] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/rubriky/rozhovor>
- [5] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/benesova-stanislava>
- [6] <https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/skip>
- [7] <https://knihovnanpaka.cz/>
- [8] <https://www.skipcr.cz/odborne-organy/kluby/klub-detskych-knihoven>
- [9] https://www.blueletterbible.org/comm/maclaren_alexander/expositions-of-holy-scripture/deuteronomy/shod-for-the-road.cfm